HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

18 iunie 2020*

„Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene PRIMART Marek Łukasiewicz – Marca națională anterioară PRIMA – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 76 alineatul (1) – Întinderea controlului exercitat de Tribunalul Uniunii Europene”

În cauza C-702/18 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 9 noiembrie 2018,

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz, cu sediul în Wołomin (Polonia), reprezentată de J. Skołuda, radca prawny,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

Bolton Cile España SA, cu sediul în Madrid (Spania), reprezentată de F. Celluprica, de F. Fischetti și de F. De Bono, avvocati,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul P. G. Xuereb, președinte de cameră, și domnii T. von Danwitz și A. Kumin (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 28 noiembrie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 septembrie 2018, Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2018:530), prin care acesta a respins acțiunea sa având ca obiect anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 iunie 2017 (cauza R 1933/2016-4) privind o procedură de opoziție între Bolton Cile España SA și Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

2 Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1) a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 (JO 2015, L 341, p. 21), care a intrat în vigoare la 23 martie 2016. Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/2424, a fost abrogat și înlocuit, începând de la 1 octombrie 2017, prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1). Totuși, ținând seama de data introducerii cererii de înregistrare în cauză în speță, respectiv 27 ianuarie 2015, care este determinantă pentru identificarea dreptului material aplicabil, situația de fapt din speță este reglementată de dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 207/2009 în versiunea sa inițială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iulie 2019, FTI Touristik/EUIPO, C-99/18 P, EU:C:2019:565, punctul 2).

3 Articolul 8 din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Motive relative de refuz”, prevede la alineatul (1) litera (b):

„(1) La opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când:

[…]

(b) din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie pe teritoriul în care este protejată marca anterioară; riscul de confuzie include riscul de asociere cu marca anterioară.”

4 Articolul 65 din acest regulament, intitulat „Acțiune în fața Curții de Justiție”, prevede:

„(1) Deciziile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot face obiectul unei acțiuni în fața Curții de Justiție.

(2) Acțiunea se înaintează pe motive de necompetență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, nerespectarea tratatului, nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau abuzul de putere.

(3) Curtea de Justiție are competența atât de a anula, cât și de a modifica hotărârea [a se citi «decizia»] atacată.

[…]”

5 Articolul 76 din regulamentul menționat, intitulat „Examinarea din oficiu a faptelor”, are următorul cuprins:

„(1) În cursul procedurii, [EUIPO] procedează la examinarea din oficiu a faptelor; cu toate acestea, în cazul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți.

(2) [EUIPO] poate să nu ia în considerare faptele pe care părțile nu le-au invocat sau dovezile pe care nu le-au furnizat în timp util.”

6 Potrivit articolului 188 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, intitulat „Obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului”:

„Memoriile depuse de părți în cadrul procedurii aflate pe rolul Tribunalului nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.”

Istoricul cauzei și decizia în litigiu

7 Istoricul litigiului, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 1-21 din hotărârea atacată, poate fi rezumat după cum urmează.

8 La 27 ianuarie 2015, recurenta a formulat la EUIPO o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene, în temeiul Regulamentului nr. 207/2009.

9 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ următor:

10 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasa 30 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Zaharuri, îndulcitori naturali, învelișuri și umpluturi dulci, produse apicole; cafea, ceaiuri, cacao și înlocuitori ai acestora; gheață, înghețate, iaurturi înghețate și piureuri de fructe înghețate; sare, mirodenii, arome și condimente; produse de panificație, produse de cofetărie, ciocolată și deserturi; cereale procesate, amidon și produse obținute din acesta; produse de panificație și drojdii; biscuiți”.

11 Cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în *Buletinul mărcilor Uniunii Europene* nr. 2015/022 din 3 februarie 2015.

12 La 29 aprilie 2015, Bolton Cile España, intervenientă în primă instanță, a formulat opoziție, în temeiul articolului 41 din Regulamentul nr. 207/2009, la înregistrarea mărcii solicitate pentru toate produsele menționate la punctul 10 din prezenta hotărâre.

13 Opoziția era întemeiată în special pe marca spaniolă PRIMA, înregistrată la 22 septembrie 1973 cu numărul 2 578 815 și reînnoită la 9 aprilie 2013, care desemnează produsele din clasa 30 și corespunde descrierii următoare: „Sosuri și condimente; cafea; ceai; cacao; zahăr; orez; tapioca; sago, cafea artificială; făină și preparate din cereale; pâine; biscuiți; prăjituri și torturi; produse de patiserie și produse de cofetărie; gheață comestibilă; miere; melasă; drojdie, praf de copt, sare; muștar; piper; oțet; gheață”.

14 Motivul invocat în susținerea opoziției era cel menționat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

15 Întrucât divizia de opoziție a EUIPO a respins opoziția în totalitate, Bolton Cile España a formulat, la 24 octombrie 2016, o cale de atac la EUIPO, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009, împotriva deciziei diviziei de opoziție.

16 Prin decizia în litigiu, Camera a patra de recurs a EUIPO a anulat decizia diviziei de opoziție, a admis opoziția, a respins cererea de înregistrare a mărcii și a obligat recurenta să suporte cheltuielile de judecată efectuate în procedura de opoziție și în calea de atac.

17 După ce a indicat, în ceea ce privește marca spaniolă anterioară, că teritoriul relevant pentru analiza riscului de confuzie este Spania și că publicul relevant este publicul larg din acest stat membru, camera de recurs a considerat că, având în vedere identitatea și asemănarea produselor în conflict, asemănarea vizuală medie și asemănarea fonetică superioară mediei ale semnelor în conflict, precum și nivelul de atenție cel mult mediu al publicului relevant și caracterul distinctiv intrinsec mediu al mărcii anterioare, există un risc de confuzie în percepția publicului relevant. În special, pentru a concluziona în sensul caracterului distinctiv intrinsec mediu al mărcii anterioare, camera de recurs a relevat lipsa de semnificație a acestei mărci în raport cu produsele vizate, subliniind că termenul „prima” va fi înțeles de consumatorul spaniol ca însemnând „verișoară” sau „primă”, iar nu ca fiind un cuvânt care denotă calitatea excelentă a unui lucru, cum este cazul în alte limbi ale Uniunii Europene.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 24 august 2017, recurenta a formulat o acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu.

19 În susținerea acțiunii, aceasta a invocat un motiv unic întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

20 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea în totalitate și a confirmat concluziile camerei de recurs în ceea ce privește existența unui risc de confuzie. Acesta a statuat printre altele, la punctele 87-90 din hotărârea atacată, că argumentația recurentei referitoare la caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare trebuia declarată inadmisibilă în temeiul articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât fusese prezentată pentru prima dată în fața sa.

Concluziile părților

21 Recurenta solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate și a deciziei în litigiu;

– obligarea EUIPO și a Bolton Cile España la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs și a Tribunalului și

– obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Curții.

22 EUIPO și Bolton Cile España solicită Curții:

– respingerea recursului și

– obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

23 În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 65 din acest regulament.

Cu privire la admisibilitate

24 Bolton Cile España apreciază că recursul este inadmisibil. Astfel, în primul rând, recursul nu ar include un rezumat al motivelor invocate, cu încălcarea articolului 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții. În al doilea rând, principalele argumente ale recurentei privind semnificația cuvântului „prima” și caracterul distinctiv al unei mărci în care figurează un astfel de cuvânt ar ridica probleme de fapt, iar nu de drept.

25 În ceea ce privește prima excepție de inadmisibilitate, trebuie arătat că recursul cuprinde un motiv, expunerea sumară a acestuia, precum și argumentele de drept invocate și menționează punctele din hotărârea atacată despre care se pretinde că sunt afectate de o eroare, astfel încât cerințele articolului 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții sunt îndeplinite.

26 A doua excepție de inadmisibilitate trebuie de asemenea respinsă. Astfel, argumentația recurentei referitoare la o interpretare și la o aplicare eronate ale articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 65 din acest regulament, în măsura în care Tribunalul a declarat inadmisibilă argumentația sa referitoare la caracterul slab distinctiv al mărcii anterioare, pentru motivul că aceasta a invocat-o pentru prima dată în fața acestei instanțe, constituie o chestiune de drept care poate face obiectul unei examinări în cadrul unui recurs.

Cu privire la motivul unic

Argumentația părților

27 Recurenta consideră în esență că Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 prin faptul că a declarat inadmisibilă, la punctele 87-90 din hotărârea atacată, argumentația sa referitoare la caracterul slab distinctiv al mărcii anterioare, pentru motivul că a invocat-o pentru prima dată în fața acestei instanțe.

28 În primul rând, recurenta arată că semnificația cuvântului „prima”, al cărui sens este „primul”, „cel mai important”, „cel mai bun” și „principalul” și care are, așadar, o conotație laudativă, constituie un fapt notoriu. Or, nu ar fi necesar să se invoce fapte notorii în cursul fazei administrative a procedurii, o parte putând contesta exactitatea unor fapte notorii în fața Tribunalului, chiar dacă nu le-a evocat în cadrul procedurii în fața EUIPO.

29 În acest context, recurenta susține că norma procedurală enunțată la articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, care, în ceea ce privește motivele relative de respingere a înregistrării, limitează examinarea pe care trebuie să o efectueze EUIPO la motivele invocate și la cererile introduse de părți, constituie o excepție de la regula generală potrivit căreia EUIPO procedează la examinarea din oficiu a faptelor și trebuie, așadar, ca atare, să fie interpretată în mod restrictiv.

30 Aceasta susține că, dacă Tribunalul ar fi ținut seama de faptul notoriu potrivit căruia cuvântul „prima” are un sens laudativ, ar fi trebuit să constate că marca anterioară are un caracter distinctiv intrinsec scăzut și, prin urmare, ar fi ajuns la o altă concluzie în ceea ce privește existența unui risc de confuzie.

31 În al doilea rând, recurenta apreciază că, întrucât camera de recurs a analizat din oficiu chestiunile privind semnificația cuvântului „prima” și caracterul distinctiv al mărcii anterioare, are dreptul să conteste această apreciere în fața Tribunalului.

32 EUIPO susține în esență, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat în sensul inadmisibilității argumentului recurentei. Deși o interpretare literală a celei de a doua teze a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 ar putea susține punctul de vedere potrivit căruia, în procedurile de opoziție, EUIPO nu este competent să examineze anumite aspecte atunci când părțile nu au prezentat fapte, probe și argumente în susținerea afirmațiilor lor, o astfel de interpretare ar fi fost respinsă de jurisprudența Tribunalului care rezultă în special din Hotărârea din 1 februarie 2005, SPAG/OAPI – Dann și Backer (HOOLIGAN) (T-57/03, EU:T:2005:29, punctele 21, 22 și 32). Astfel, din această jurisprudență ar rezulta că, în cadrul aplicării articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, gradul de caracter distinctiv intrinsec al unei mărci anterioare constituie una dintre condițiile juridice care trebuie examinate din oficiu de Tribunal în vederea unei aprecieri exhaustive a riscului de confuzie. Prin urmare, problema caracterului distinctiv intrinsec al mărcii anterioare ar constitui o problemă de drept care poate fi invocată pentru prima dată în fața Tribunalului.

33 Cu toate acestea, EUIPO arată, în al doilea rând, că eroarea de drept săvârșită în acest mod de Tribunal nu are consecințe asupra legalității hotărârii atacate, dat fiind că argumentația invocată de recurentă în fața Tribunalului era vădit nefondată.

34 Astfel, *primo*, elementele de probă prezentate de Primart în fața Tribunalului în susținerea argumentelor sale privind sensul cuvântului „prima” ar fi fost fie lipsite de pertinență, fie inadmisibile, afirmația sa privind caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare rămânând, așadar, nedovedită. *Secundo*, ar rezulta implicit din hotărârea atacată că semnificația pretins elogioasă a cuvântului „prima” în limba spaniolă în ceea ce privește produsele în cauză nu constituie un fapt notoriu; prin urmare, nu ar face obiectul controlului Curții în cadrul unui recurs. *Tertio*, chiar dacă s-ar admite că marca anterioară nu prezintă decât un caracter distinctiv slab, această împrejurare nu ar avea incidență asupra concluziei formulate în hotărârea atacată, din moment ce un risc de confuzie poate exista chiar și atunci când marca anterioară în cauză are un caracter distinctiv slab.

35 La rândul său, Bolton Cile España solicită respingerea motivului de recurs. În primul rând, din moment ce funcția Tribunalului nu ar fi aceea de a reexamina împrejurările de fapt în lumina documentelor prezentate pentru prima dată în fața sa, controlul pe care îl exercită nu ar putea depăși cadrul factual și juridic al litigiului, astfel cum a fost prezentat de părți în fața camerei de recurs, ceea ce ar reieși din articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009. A admite că argumentația recurentei privind caracterul distinctiv pretins slab al mărcii anterioare ar fi trebuit examinată pentru prima dată în fața Tribunalului ar fi avut drept consecință modificarea obiectului litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și ar fi constituit o încălcare a articolului 188 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

36 În al doilea rând și în orice caz, la punctul 92 din hotărârea atacată, Tribunalul s-ar fi pronunțat cu privire la semnificația cuvântului „prima”, precum și cu privire la caracterul distinctiv al mărcii anterioare, întemeindu-se, conform articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, pe faptele prezentate de părți și pe cele luate în considerare din oficiu, și ar fi confirmat că caracterul distinctiv intrinsec al mărcii anterioare era mediu pentru produsele în cauză. Astfel, chiar presupunând că argumentația privind caracterul distinctiv pretins slab al cuvântului „prima” ar fi fost declarată admisibilă, aceasta nu ar fi modificat concluzia Tribunalului. În această privință, motivarea implicită a Tribunalului ar fi suficientă.

Aprecierea Curții

37 Recurenta susține că, la punctul 90 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 prin faptul că a declarat inadmisibilă argumentația sa referitoare la caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare, pentru motivul că această argumentație fusese prezentată pentru prima dată în fața sa.

– Cu privire la pretinsa eroare de drept a Tribunalului în aplicarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009

38 Articolul 188 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, intitulat „Obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului”, stabilește întinderea controlului exercitat de Tribunal asupra deciziilor adoptate de EUIPO. Potrivit acestei dispoziții, „memoriile depuse de părți în cadrul procedurii aflate pe rolul Tribunalului nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs”.

39 Elementele care pot fi supuse în mod valabil aprecierii Tribunalului depind, așadar, de obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs. În această privință, articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Examinarea din oficiu a faptelor”, prevede la alineatul (1) că, deși, „în cursul procedurii, [EUIPO] procedează la examinarea din oficiu a faptelor”, această examinare este, în cazul unei proceduri „privind motivele relative de respingere a înregistrării”, limitată la „motivele invocate și la cererile introduse de părți”.

40 În speță, recurenta nu contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia, în fața camerei de recurs, aceasta nu a arătat că respectivul caracter distinctiv intrinsec al mărcii anterioare PRIMA era slab ca urmare a semnificației laudative a cuvântului „prima” în limba spaniolă. Cu toate acestea, recurenta susține că era vorba despre o chestiune pe care camera de recurs era obligată să o examineze în orice caz.

41 În această privință, este adevărat că, potrivit textului însuși al articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, examinarea efectuată de EUIPO, într-o procedură privind motivele relative de refuz al înregistrării, este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți, astfel încât camera de recurs nu își poate întemeia decizia decât pe motivele relative de refuz pe care partea în cauză le-a invocat, precum și pe faptele și pe probele în legătură cu acestea prezentate de părți. Nu este însă mai puțin adevărat că, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctele 49-51 și 58 din concluzii, camera de recurs este obligată să soluționeze toate aspectele care, având în vedere motivele și cererile prezentate de părți, sunt necesare pentru a asigura o aplicare corectă a acestui regulament și cu privire la care dispune de toate elementele necesare pentru a se putea pronunța, chiar dacă niciun element de drept care se raportează la aceste aspecte nu a fost invocat de părți în fața sa.

42 Ținând seama de această obligație care revine camerei de recurs, articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 și articolul 188 din Regulamentul de procedură al Tribunalului nu pot fi interpretate în sensul că argumentele prin care se urmărește repunerea în discuție a considerațiilor camerei de recurs privind aspecte asupra cărora trebuie în mod necesar să se pronunțe nu fac parte din obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului dacă nu au fost prezentate în cursul procedurii în fața camerei de recurs.

43 Or, în cadrul unei proceduri de opoziție întemeiate pe articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, aprecierea caracterului distinctiv intrinsec al mărcii anterioare constituie o chestiune de drept necesară pentru a asigura aplicarea corectă a acestui regulament, astfel încât organele EUIPO sunt obligate să examineze această chestiune, dacă este cazul din oficiu. Întrucât această apreciere nu presupune niciun element de fapt a cărui prezentare ar reveni părților și nu este condiționată de prezentarea de către părți a unor motive sau a unor argumente care să urmărească să stabilească acest caracter, EUIPO este singurul în măsură să detecteze și să aprecieze existența sa în raport cu marca anterioară pe care se întemeiază opoziția. Prin urmare, această chestiune face parte din obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în sensul articolului 188 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

44 În consecință, raționamentul Tribunalului care figurează la punctele 87-90 din hotărârea atacată încalcă domeniul de aplicare al articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

45 În orice caz, este necesar să se arate că, în speță, camera de recurs s-a pronunțat din oficiu asupra chestiunii caracterului distinctiv intrinsec al mărcii anterioare. Astfel, la punctul 27 din decizia în litigiu, aceasta a considerat că, în lipsa unei semnificații a mărcii naționale anterioare în raport cu produsele vizate, caracterul distinctiv intrinsec al acesteia este mediu, dat fiind că consumatorul spaniol va înțelege cuvântul „prima” ca însemnând „verișoara” sau „primă”, iar nu ca un cuvânt care denotă calitatea excelentă a unui lucru.

46 Or, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 71 din concluzii, recurenta trebuia să fie în măsură să critice aceste concluzii ale camerei de recurs în fața Tribunalului, dat fiind că, în temeiul articolului 263 TFUE, interpretat în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, un reclamant trebuie să poată contesta în fața instanței Uniunii fiecare chestiune de drept sau de fapt pe care un organ al Uniunii își întemeiază deciziile.

47 Rezultă din cele ce precedă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 87-90 din hotărârea atacată, în măsura în care a declarat inadmisibilă argumentația recurentei referitoare la caracterul distinctiv pretins slab al mărcii anterioare pentru motivul că această argumentație fusese prezentată pentru prima dată în fața Tribunalului.

– Cu privire la consecințele erorii de drept săvârșite de Tribunal

48 Contrar celor susținute de EUIPO și de Bolton Cile España, această eroare de drept este de natură să determine anularea hotărârii atacate.

49 În primul rând, EUIPO arată că, chiar dacă Tribunalul ar fi declarat admisibile și fondate argumentele întemeiate pe caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare, această împrejurare nu ar fi avut nicio incidență asupra concluziei formulate în hotărârea atacată privind riscul de confuzie. Astfel, un risc de confuzie nu ar fi exclus atunci când caracterul distinctiv al mărcii anterioare este slab (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 iulie 2017, Continental Reifen Deutschland/Compagnie générale des établissements Michelin, C-84/16 P, nepublicată, EU:C:2017:596, punctul 99 și jurisprudența citată).

50 Cu toate acestea, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 80 din concluzii, simpla posibilitate ca respectivele constatări ale Tribunalului să fie încă valabile nu este suficientă pentru respingerea recursului, hotărârea atacată putând fi confirmată, în pofida erorii de drept constatate la punctul 47 din prezenta hotărâre, doar dacă s-ar dovedi că eroarea menționată a fost lipsită de orice relevanță pentru soluționarea litigiului.

51 Or, existența unui risc de confuzie în percepția publicului trebuie să fie apreciată global ținând seama de toți factorii pertinenți ai speței (Hotărârea din 11 noiembrie 1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, punctul 22, Hotărârea din 12 iunie 2007, OAPI/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punctul 34, și Hotărârea din 20 septembrie 2007, Nestlé/OAPI, C-193/06 P, nepublicată, EU:C:2007:539, punctul 33), iar caracterul distinctiv al unei mărci anterioare figurează printre acești factori pertinenți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 iulie 2017, Continental Reifen Deutschland/Compagnie générale des établissements Michelin, C-84/16 P, nepublicată, EU:C:2017:596, punctul 98 și jurisprudența citată).

52 Prin urmare, nu se poate exclude că, în speță, Tribunalul ar fi ajuns la o concluzie diferită de cea pe care a dedus-o în hotărârea atacată dacă ar fi considerat admisibile argumentele recurentei referitoare la caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare. În special, într-o asemenea ipoteză, acesta ar fi putut admite aceste argumente și, în consecință, ar fi putut concluziona în sensul lipsei riscului de confuzie.

53 În plus, trebuie amintit că, atunci când marca anterioară și semnul a cărui înregistrare se solicită coincid într-un element cu caracter distinctiv slab în ceea ce privește produsele în cauză, aprecierea globală a riscului de confuzie, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, nu conduce frecvent la constatarea existenței acestui risc (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iunie 2019, Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, punctul 55).

54 Concluzia potrivit căreia Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea riscului de confuzie între marca solicitată și marca anterioară nu este contrară, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctele 82 și 83 din concluzii, nici principiului economiei procedurale potrivit căruia, în cazul în care motivarea unei hotărâri a Tribunalului relevă o încălcare a dreptului Uniunii, însă dispozitivul acesteia apare ca fiind întemeiat pentru alte motive de drept, recursul trebuie respins (Hotărârea din 24 ianuarie 2018, EUIPO/European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, punctul 33 și jurisprudența citată).

55 Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 51 din prezenta hotărâre, aprecierea globală a riscului de confuzie trebuie să se facă ținând seama de toți factorii pertinenți ai speței, inclusiv de caracterul distinctiv al mărcii anterioare. În această privință, din jurisprudența Curții rezultă că constatarea absenței unui astfel de risc de confuzie nu poate, datorită interdependenței factorilor relevanți în acest sens, să fie exclusă *ex ante* și indiferent de situație (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iunie 2019, Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, punctul 55).

56 În al doilea rând, trebuie respins argumentul Bolton Cile España potrivit căruia, chiar dacă argumentația recurentei privind caracterul distinctiv pretins slab al mărcii anterioare ar fi fost declarată admisibilă, această împrejurare nu ar fi modificat aprecierea Tribunalului, în măsura în care acesta a considerat, în orice caz, la punctul 92 din hotărârea atacată, că respectivul caracter distinctiv intrinsec al acestei mărci era mediu pentru produsele în cauză.

57 În această privință, este cert că, la punctul 91 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că, „în fața diviziei de opoziție, reclamanta a arătat că, «în spaniolă, termenul „prima” înseamnă „primă” sau „verișoară”» și că acestea sunt semnificațiile care au fost reținute de camera de recurs la punctul 22 din decizia în litigiu”.

58 Tribunalul a dedus de aici, la punctul 92 din hotărârea atacată, că trebuia, „în rest, să se aprobe constatarea camerei de recurs potrivit căreia, în lipsa unei semnificații a mărcii anterioare în raport cu produsele în cauză, caracterul distinctiv intrinsec al acesteia este mediu”.

59 Cu toate acestea, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctele 92 și 93 din concluzii, chiar presupunând că, la punctele 91 și 92 din hotărârea atacată, Tribunalul, cu titlu suplimentar, a examinat și a înlăturat ca fiind nefondate argumentele prezentate de recurentă, ar trebui invocat din oficiu caracterul insuficient al motivării sale, insuficiența motivării constituind un motiv de ordin public (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 decembrie 2017, EUIPO/European Dynamics Luxembourg și alții, C-677/15 P, EU:C:2017:998, punctul 36, precum și jurisprudența citată).

60 Astfel, Tribunalul nu a precizat, în hotărârea atacată, motivele pentru care a considerat că aceste argumente erau nefondate, de vreme ce s-a limitat să amintească argumentația pe care recurenta o invocase în fața diviziei de opoziție fără a explica de ce această argumentație trebuia să prevaleze asupra argumentației invocate în fața Tribunalului. În fond, în fața Tribunalului, recurenta nu a susținut că semnificația pe care a atribuit-o termenului „prima” în limba spaniolă în fața diviziei de opoziție, și anume „primă” sau „verișoară”, era incorectă, ci a susținut numai că acest termen putea avea, alături de acestea, și alte semnificații, precum și o conotație laudativă.

61 În plus, deși este adevărat, astfel cum susține Bolton Cile España, că motivarea Tribunalului poate fi implicită, aceasta trebuie totuși să permită persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care Tribunalul nu a admis argumentele lor, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2019, Groupe Léa Nature/EUIPO, C-505/17 P, nepublicată, EU:C:2019:157, punctul 55). Or, nu aceasta este situația în speță, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 60 din prezenta hotărâre.

62 Prin urmare, chiar presupunând că Tribunalul a respins, cu titlu suplimentar, la punctul 92 din hotărârea atacată, ca nefondate argumentele invocate de recurentă referitoare la caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare, hotărârea atacată ar trebui anulată pentru insuficiența motivării.

63 Rezultă din tot ceea ce precedă că, din cauza erorii de drept săvârșite de Tribunal, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 47 din prezenta hotărâre, hotărârea atacată trebuie anulată.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

64 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.

65 Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 98 din concluzii, în prezenta cauză, litigiul nu este în stare de judecată, întrucât Tribunalul nu s-a pronunțat sau cel puțin nu s-a pronunțat în mod suficient cu privire la argumentația recurentei, prezentată la punctele 83-85 din hotărârea atacată, referitoare la caracterul slab distinctiv al mărcii anterioare.

66 În consecință, se impune trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, iar cererile privind cheltuielile de judecată să se soluționeze odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară și hotărăște:

1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 septembrie 2018, Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, nepublicată, EU:T:2018:530).**

2) **Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.**

3) **Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături